

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně JUDr. [jméno] [příjmení] a soudců JUDr. Milana Ihnáta a Mgr. Petry Ritterové odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále a obžalovaných: 1. [celé jméno obžalovaného], [datum narození], 2. [právnícká osoba], [IČO], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 3. listopadu 2021, č. j. 66 T 84/2021-506,

takto:

I.

Z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného [celé jméno obžalovaného] se napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu zrušuje ve výroku o trestu u obou obžalovaných a za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že

obžalovaní

- II. [celé jméno obžalovaného], [datum narození], OSVČ, [ulice a číslo], [obec a číslo],
III. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa],

se odsuzují

1. obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 287 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 200 denních sazeb s výší denní sazby 500 Kč, tedy v celkové výměře 100 000 (stotisíc) Kč.

2. obžalovaná [právnícká osoba]

podle § 287 odstavce 2 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1 trestního zákoníku a § 18 odstavec 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vrbíková.

k peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb s výší denní sazby 1 500 Kč, tedy v celkové výměře 150 000 (stopadesátitisíc) Kč.

IV. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

V. Odvolání obžalované [právnícká osoba] se podle § 256 trestního řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 3. 11. 2021, č. j. 66 T 84/2021-506, byli obžalovaní uznáni vinnými přečinem šíření toxikomanie dle § 287 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku u právnické osoby i dle § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Obžalovanému [celé jméno obžalovaného] byl uložen podle § 287 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců a výkon tohoto trestu mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců. [právnícká osoba] byla odsouzena podle § 287 odstavce 2 trestního zákoníku, § 68 odstavce 1 trestního zákoníku a § 18 odstavce 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb s výší denní sazby 500 Kč, tedy v celkové výměře 50 000 Kč.

2. Proti citovanému rozsudku si včas a řádně podal v neprospěch obou obžalovaných odvolání státní zástupce, které směřoval proti výrokům o trestu, které považoval za nepřiměřeně mírné, a to zejména s ohledem na způsob provedení trestného činu a dobu jeho páčání. Ačkoliv lze přisvědčit závěrům nalézacího soudu ohledně toho, že v rámci magazínu [anonymizováno] obžalovaný uveřejňoval obsah, který by bylo možné považovat za populárně naučný, případně zaměřený na odborné texty týkající se využití konopí při léčbě, tyto okolnosti byly taktéž konstatovány a zohledněny i státním zástupcem při jeho závěrečném návrhu, a na uvedené je tak možné nahlížet jako na polehčující okolnost. Nelze se však ztotožnit se závěrem soudu, že výše popsané skutečnosti, při zohlednění osoby obžalovaného, odůvodňují ukládání trestu na samotné spodní hranici trestní sazby. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného zvyšuje především skutečnost, že se protiprávního jednání dopouštěl v období od [datum] do počátku roku 2020, ačkoliv již v druhém čísle magazínu byl obžalovaný v rámci rozhovoru s tehdejšími vedoucími Národní protidrogové centrály upozorněn, že část obsahu magazínu [anonymizováno] může naplňovat skutkovou podstatu trestného činu šíření toxikomanie. Přesto ze strany obžalovaného nedošlo k žádné revizi obsahové stránky magazínu. Zároveň k publikaci obsahu magazínu [anonymizováno] docházelo způsobem, který umožňoval oslovit široký okruh osob, což bylo i de výpovědi obžalovaného sledovaným záměrem, kdy magazín [anonymizováno] byl vydáván v tištěné i elektronické podobě, v dvouměsíčních intervalech, v nákladu minimálně 10 000 ks výtisků. Obsah magazínu mohl mít v dlouhodobém časovém horizontu dopad na široké spektrum osob. Státní zástupce se ztotožnil s názorem soudu, že lze obžalovanému uložit toliko výchovný podmíněný trest odnětí svobody, avšak s ohledem na popsané skutečnosti, trest neměl být ukládán na samé dolní hranici trestní sazby, takto uložený trest je nepřiměřeně mírný. Právnické osobě lze uložit peněžitý trest v rozsahu 20 000 až 1,5 miliardy Kč, pokud byl obžalované [právnícká osoba] uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb s výší denní sazby 500 Kč jde o denní sazbu nižší, než zákon připouští, ta je stanovena od 1000 Kč výš. I zde konstatoval státní zástupce, že byl uložen trest nepřiměřeně mírný. Společnost několik let magazín vydávala v elektronické a tištěné formě v dvouměsíčních intervalech, z povahy činnosti je zřejmé, že tak činila s cílem dosahovat finančního profitu. K majetkovým poměrům bylo vycházeno toliko z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který v prvotní výpovědi uvedl, že hospodaření společnosti je ziskové, přičemž zisk celé společnosti se pohybuje v řádech desetitisíců ročně, neboť ze strany obžalované obchodní společnosti nebyly dlouhodobě, od roku 2013, do sbírky listin obchodního rejstříku zakládány účetní závěrky. Z doložené účetní závěrky až ze dne [datum], je zřejmé, že společnost vykonávala i nakladatelskou činnost, aktiva společnosti přesahovaly její pasiva a svou činností generovala zisk. S ohledem na to, že společnost je nadále funkční, proto se jeví uložený peněžitý

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vrbíková.

trest jako nepřiměřeně nízký. Závěrem státní zástupce navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu u obou obžalovaných a obžalovanému [celé jméno obžalovaného] uložen nově trest odnětí svobody v trvání 1 roku a 4 měsíců, a výkon tohoto trestu aby mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců a obžalované [právnícká osoba] aby byl uložen peněžitý trest ve výměře 150 denních sazeb s vyšší denní sazby 1 000 Kč, tedy v celkové výměře 150 000 Kč.

3. Proti citovanému rozsudku podal včas a řádně odvolání prostřednictvím svého obhájce obžalovaný [celé jméno obžalovaného], které směřoval proti výroku o vině i trestu. Namítal, že ačkoli soud v odst. 26 odůvodnění svého rozsudku uvádí, že obsah jednotlivých článků magazínu obsažených ve výrokové části rozsudku neposuzoval izolovaně, má za to, že se jedná toliko o proklamativní floskuli, skutkové závěry soudu mají zjevné deficity a jsou tak v hrubém až extrémním závěru s provedeným dokazováním, kdy soud část provedených důkazů ve svém rozhodnutí bez zjevného důvodu marginalizoval, popř. zamlčel, význam dalších naopak zveličil, a nadto nahradil odborné závěry zachycené v předložených listinných důkazech vlastní neodbornou úvahou. Obžalovaný především poukázal na to, že jde o spor o hranice svobody slova v podobě práva na svobodné šíření informací a veřejné sdělování politických postojů s tím, že podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod má konkrétně každý právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Podle téhož ust. Listiny základních práv a svobod může být svoboda projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezeno pouze zákonem, a to pouze v případě, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Tato právní úprava víceméně koresponduje s čl. 10 odst. 1 a 2 Úmluvy o ochranně lidských práv na úrovni evropské. Nutnost takového omezení je pak i dle ustálené judikatury vykládat restriktivně, což je v kontextu projednávané věci dále akcentováno obecnou zásadou subsidiarity trestní represe vyjádřenou v § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Postup soudu v projednávané věci je dle jeho názoru s těmito principy v rozporu, je o to závažnější, že je cílen na magazín jako médium, které je vůči stávající právní úpravě a aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení často kritické – bez velmi důkladného odůvodnění ve formě objektivního výkladu všech skutkových okolností a relevantních ustanovení tak postup evokuje spíše institucionalizovanou mstu než realizaci justiční pravomoci v demokratickém právním státu. Za použití obdobné logiky by jednání každého komentátora, který by kritizoval ústavní instituce a orgány moci veřejné vůbec, naplňovalo skutkovou podstatu trestného činu rozvracení republiky ve smyslu § 310 trestního zákoníku. Dané principy rovněž nemohou být naplněny v případě, kdy magazín poskytuje zásadně informace běžně dostupné a šířené nejen akademickými a státními institucemi, ale i běžnými komerčními mediálními subjekty. Vedle toho je zcela nesrozumitelné, jakými úvahami se soud řídil, když hodnotil poskytování totožných informací ze strany jiných subjektů a srovnával je s činností magazínu. Neboť jen těžko lze bez dalšího text nazvaný Státní agenturou pro léčebné konopí (dále jen, „SAKL“), „Informace o konopí pro léčebné použití PRO PACIENTY“ označit jako strohý materiál zjevně určený jako zdravotnickou pomůcku; resp. lze k takovému závěru dospět snad jen tehdy, pokud by cílem bylo upozornit na nedostatečnou přístupnost tohoto materiálu pro jeho průměrného adresáta – konopného pacienta často seniorského věku, a zdůraznit tím nezbytnost a obecnou prospěšnost podpory takovýchto nedostatečných informačních zdrojů prostřednictvím magazínu. Obdobně je irelevantní, pokud se soud brání srovnání informací poskytovaných, „Pravidly správné pěstelské praxe pro konopí pro léčebné použití“ a, „Komplexní metodika pěstování konopí setého“ z důvodu, že tyto mají strohý charakter a jsou určeny profesionálům – tím soud toliko dokladuje, že zcela rezignoval na jakékoli srovnání obsahu těchto materiálů a magazínu, přičemž současně pomíjí, že stejně jako ne každý skladník ve šroubárně může číst Vergilia v originále, ne každý pěstitel technického konopí (zejm. v případě ne-podnikatelů pěstujících takovéto konopí na výměře do 100 m²) je schopen takovýmto způsobem poskytované informace efektivně konzumovat, přesto však neexistuje legitimní důvod, proč by neměl být jejich beneficentem. Obžalovaný také namítal, že

dle jím uvedené judikatury ob stojí jako právně konformní i šíření principiálně závadných informací, je-li doprovázeno odpovídajícím komentářem, resp. doprovodným obsahem, který informace obsažené v takovémto díle objektivizuje, jako tomu bylo např. u vydání knihy [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení]. Shodně pak nelze pro eticky či morálně diskutabilní obsah, který t. č. nevyhovuje aktuálním společenským pravidlům, zakazovat literární a jiná umělecká díla – např. díla francouzských prokletých básníků či americké beat generation, které se drogovou problematikou zabývají rovněž a často [příjmení] hodnotí jednoznačně kladně. Obžalovaný namítal, že jeho odpovědnost za způsob, jakým čtenář naloží s obsahem jím vydávaného magazínu, není absolutní a soud postupoval excesivně, když ve vztahu k magazínu konstatoval jeho trestněprávní odpovědnost za obsah magazínu a subsumoval ji pod ust. § 287 trestního zákoníku. Obžalovaný přitom zejm. odkazuje konstatovaný pravidelný (ve smyslu: „obsažený v každém čísle magazínu“) obsah magazínu varující před riziky užívání návykových, omamných a psychotropních látek obecně (dále jen, [příjmení]“) i konopí konkrétně, dobrovolné omezení prodejnosti magazínu na osoby starší 18 let, opakované upozorňování na právní úpravu nakládání s těmito látkami v ČR i v zahraničí apod., jak byl tento obsah konstatován i soudem – kdy zejm. pokud jde o tuto právní úpravu, je integrálním tématem magazínu v rámci snahy o udržení celospolečenské diskuse týkající se této právní regulace, jedním z jejích výsledků byla právní úprava konopí pro léčebné použití schválení v roce 2013 (zákon č. 50/2013 Sb.), liberalizace právní úpravy týkající se nakládání s tímto konopím i konopím obecně ve formě novely zákona o návykových látkách [číslo] Sb. vstoupivší v účinnost dne [datum]. Právě obsah magazínu tak představuje efektivní nástroj dialogu se zákonodárnou mocí a společenským míněním, který i soud jako nástroj změny relevantní právní úpravy doporučuje obžalovanému v odst. 33 odůvodnění svého rozsudku. Osvětovou činnost magazínu současně nelze ztotožňovat s činností tzv. growshopů, které šíření informací o konopí provozují toliko jako marketingovou podporu své hlavní činnosti, zatímco v případě magazínu je situace zcela odlišná, když i dle skutkové věty rozsudku má těžiště údajně trestné činnosti obžalovaného spočívat v publikaci textů, nikoli poskytování materiálních prostředků pro šíření toxikomanie. Občasné dárkové přílohy magazínu a dárková balení předplatného se naproti tomu skládají z širokého spektra produktů, byť převážně alespoň vzdáleně souvisejících s konopím. Tj. z kosmetiky, knih, potravin apod. Totéž se nakonec týká i rozsudkem opakovaně odkazované inzerce obsažené v magazínu. Tyto dárkové přílohy však nikdy netvořilo zboží unikátní v tom smyslu, že by nebylo (nadto za finančně výhodnějších podmínek) běžně dostupné v maloobchodní síti, a rovněž nebylo nikdy možno tyto dárkové přílohy a balíčky možno kombinovat a vytvořit tím ucelený řetězec zboží umožňujícího páchní jakékoli protiprávní činnosti. V této souvislosti má obžalovaný též za to, že soud pochybil, pokud se bez dalšího zkoumání a příp. doplnění dokazování např. výsledkem [jméno] [příjmení], který se měl inspirovat časopisem a vypěstovat ze semínek, které byly u časopisu, rostliny konopí, přiklonil ke skutkovým závěrům méně příznivým pro obžalovaného, tzn., že jmenovaný [jméno] [příjmení] nebyl obsahem magazínu upozorněn na legální limity nakládání s takovýmto rostlinným materiálem. Tím soud porušil princip presumpce nevinny a svou povinnost zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak jsou zakotveny v ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Obdobně shledává obžalovaný jako nepřijatelné, že podstatná část článků uvedených ve výrokové části rozsudku se vůbec netýká konopí ani výrobků z něj a omezuje se na řešení otázek buď toliko volně souvisejících (interiérové pěstování rostlin bez rozlišení jejich druhu), či s konopím zcela nesouvisejících. Je nesporné, že magazín obsahuje jak články vysoce odborné a články upozorňující na rizika spojená s užíváním návykových látek, tak i články popularizační, názorové komentáře a texty lifestylevého charakteru. Jak obžalovaný poukázal mj. ve své závěrečné řeči, má-li být činností magazínu naplněna funkce terciární prevence a princip harm reduction ve vztahu ke konopným pacientům i osobám ohroženým drogovou závislostí (viz zejm. písemná prohlášení Mgr. et. Mgr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení] [jméno], Mgr. [jméno] [příjmení] a doc. MUDr. [jméno] [příjmení] [jméno]), má-li magazín představovat efektivní nástroj dialogu se zákonodárnou mocí, a má-li magazín obstát jako samostatně financované médium (tzn. z hlediska legitimního podnikatelského zájmu), musí být

čten, a to nejen odbornou veřejností, ale i širokou veřejností a zejm. osobami spadajícími do některé z ohrožených skupin (mj. i osoby mladší a, osoby volnějšího uvažování“, jak je označuje soud, jak obžalovaný uvedl již ve svém písemném vyjádření ze dne [datum], které je součástí soudního spisu. Soud se tak dopustil hrubé a zjevně účelové desinterpretace vyjádření obžalovaného, pokud uvedl, že magazín má být cílen, zejména ... na odborníky“ či vytváří-li v rozsudku dojem, že obžalovaný deklaroval toliko čistě odborné zaměření magazínu. Není-li magazínu umožněno publikovat informace v podobě, kdy budou pro jeho čtenáře přitažlivé, představuje takováto záповeď současně faktický zákaz společensky prospěšné části jeho činnosti. Okresní soud měl vyslechnout obžalovaným navrhané svědky za účelem osvětlení pozitivních dopadů osvětové činnosti magazínu i z jakého důvodu všechna tato odborná stanoviska zcela jednoznačně vylučují, že by magazín mohl v někom vyvolat chuť užít konopí nebo jiné [příjmení]. Tím, že soud obsah těchto stanovisek fakticky odmítl, resp. jej marginalizoval do úrovně pozitivního hodnocení dílčích částí obsahu magazínu, dopustil se protiprávního hodnocení skutečností, k nimž je však třeba odborných znalostí. Jako zcela kontradiktorní ke kladnému hodnocení odborné části článků publikovaných v magazínu a naopak negativnímu hodnocení článku populárních a popularizačních, které soud v odůvodnění svého rozsudku učinil (srov. např. odst. 22, 35 odůvodnění rozsudku), se pak jeví takové hodnocení jako rozporné, zakládající jeho nepřezkoumatelnost, a potvrzení odsuzujícího rozsudku napadeného tímto odvoláním by fakticky představovalo úplnou a dokonalou záповeď poskytovat o konopí jakékoli informace v souladu s právem, když v rozsudku chybí jakékoli objektivní parametry toho, jaké sdělení lze dle názoru soudu považovat za právně konformní a jaké nikoli. Z odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku vyplývá, že si soud nečinil jasno v tom, zda si měl být obžalovaný vědom protiprávnosti svého jednání či nikoli. Obžalovaný poukázal na komunikaci s plk. [příjmení], vedoucím NPC, kdy z proběhlé emailové komunikace mezi nimi v roce 2010, kdy nechal posoudit obsah magazínu z hlediska zákonnosti, jakékoli trestní stíhání zahájeno nebylo. Obžalovaný tak byl v dobré víře stran konformity obsahu magazínu s právem, obdobně poukázal i na poskytnutý rozhovor JUDr. [příjmení], která jako [ulice] státní zástupkyně byla touž zásadou oficiality vázána, jmenované byly o magazínu poskytnuty podrobné informace vč. archivu jeho předchozích čísel a lze předpokládat, že se jmenovaná jako odpovědný funkcionář státního zastupitelství s tímto obsahem seznámila. Pokud soud tuto okolnost zpochybňuje, měl oba jmenované např. předvolat jako svědky, v potřebném rozsahu vyslechnout a tyto rozpory a pochybnosti odstranit. Obžalovaný zdůraznil, že od [datum] (srov. § 2 odst. 1 in fine trestního zákoníku) je dle § 5 odst. 5 zákona o návykových látkách v souladu s právem bez získání jakéhokoli zvláštního oprávnění pěstovat (do 100 m² i bez splnění jakékoli notifikační povinnosti) na území ČR konopí s obsahem do 1 % THC (nebo konopí odrůd zapsaných ve [anonymizováno] katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin s libovolným obsahem THC) a s tímto konopím (a s výtažky z něj) dále nakládat, a to zejména (nikoli však výlučně) pro účely průmyslové, potravinářské, kosmetické, technické nebo zahradnické. Současně obsahuje právní řád ČR úpravu institutu konopí pro léčebné použití, které umožňuje za vymezených podmínek neurčitěmu okruhu subjektů takovéto konopí pěstovat (přičemž od [datum] může existovat pluralita takovýchto subjektů) a užívat toto konopí na základě lékařského předpisu pro vymezený okruh zdravotních potíží bez omezení způsobu tohoto užívání (byť SAKL doporučuje jako nejšetrnější metody tohoto užívání vaporizaci a perorální užití). Zejm. konopní pacienti pak mají nezpochybnitelné právo na to, aby byli informováni nejen o léčebných účincích konopí, ale rovněž i o stavech ovlivnění vědomí, které může konzumace konopí přinášet, jejich nástupu, průběhu, trvání atp. Ať již z toho důvodu, že pro ně takovéto stavy představují terapeutické beneficium (např. při paliativní léčbě) či nežádoucí vedlejší účinek. Obžalovaný se tak neztotožňuje s apriorním a dále neargumentovaným závěrem soudu, že stav ovlivnění vědomí je při aplikaci léčebného konopí z podstaty nežádoucí. Úprava technického konopí společně s úpravou konopí pro léčebné použití ve svém souhrnu představují pestré spektrum legitimních zájmů na poskytování a získávání širokého okruhu informací týkajících se konopí jak s obsahem do 1 % THC (dříve do 0,3 % THC), tak i s obsahem THC tuto hranici převyšujícím, přičemž

všechny tyto zájmy reflektují právem dovolené formy nakládání s konopím. Stejně tak soud opomněl reflektovat na další obžalovaným uvedenou relevantní okolnost, tj. že dochází k postupnému rozšiřování států, které na svém území dovolují užívání konopí s vysokým obsahem THC pro rekreační účely, a to i občanům třetích zemí. Jelikož právní řád ČR svým občanům samotné užívání konopí nezapovídá, mohou se i občané ČR dostat do situace, kdy po předchozí úvaze či dokonce zcela spontánně v zahraničí takovéto konopí s vysokým obsahem THC či výrobky z něj užijí. Existuje přitom nepopíratelný legitimní zájem na tom, aby tak tyto osoby činily s odpovídající informační výbavou, a vyvarovaly se přitom v maximálním možném rozsahu souvisejících rizik. To však není možné, je-li zapovězeno o účincích konopí a jeho senzorických vlastnostech objektivně informovat. Obžalovaný argumentoval tím, že jak se vyvíjí právní úprava (viz výše odkazovaná novelizace zákona o návykových látkách), vyvíjí se (mj. post legem, avšak převážně ante legem) i konsensus ohledně společenské přijatelnosti užívání konopí. Samotná legalizace léčebného konopí vstoupila v účinnost teprve před cca 8 lety. Ačkoli tak soud naznačuje opak, užívání konopí nesmí mj. s ohledem na konopné pacienty, představovat sociální stigma. Není tak na soudu, aby užívání konopí a priori dehonestoval či stigmatizoval, mj. s ohledem na intertemporální účinky judikatury (byť převážně neformalizované). Obžalovaný vytkl soudu, že dovozoval množství THC v květenství konopí dle jeho zbarvení či množství trichomů a pryskyřice na květech jednotlivých rostlin, což pravidelní čtenáři magazínu (zjevně na rozdíl od orgánů činných v trestním řízení) vědí. Stejně nekvalifikovaným způsobem a bez jakéhokoli souvisejícího dokazování soud postupoval, pokud od stolu a bez dalších důkazů hodnotil obsah a charakter rostlinného materiálu v cigaretách vyobrazených na stránkách magazínu, či budoucí obsah THC v rostlinách, které by mohly být vypěstovány ze semen k magazínu přiložených (když nabídky semen konopí není per se ustálenou judikaturou považována za jednání, které by byl způsobitelné naplnit skutkovou podstatu šíření toxikomanie bez ohledu na obsah THC v rostlinách, které by mohly být z takovýchto semen vypěstovány). Stejně tak termín hašiš je obecným pojem pro pryskyřici z konopí (aniž by tím byl předjímán obsah THC v tomto rostlinném materiálu, zejm. s ohledem na stávající právní konformitu výtazků konopí při zachování hranice 1 % THC dle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o návykových látkách), a jako obdobně nekvalifikované se jeví ničím nepodložené úvahy soudu o tom, že feminizace semen (tj. jejich fyzikální či chemická úprava způsobující, že semena produkují toliko samičí rostliny) musí nutně souviset s obsahem THC v rostlinách vypěstovaných z takovýchto semen. Výslovně absurdní je pak dovozovat z obecného varování před výrazným aromatem odrůdy konopí, že toto varování cílí na pěstitele snažícího se vyvarovat odhalení jeho protiprávní činnosti ze strany orgánů činných v trestním řízení. Závěrem obžalovaný uvedl, že společnosti [právnícká osoba] měla za dobu 10 let své existence celkový zisk (z části vyplývající z vydávání magazínu) ve výši cca 43.000 Kč. Dospívá-li státní zastupitelství z pozice odvolatele k jiným závěrům o majetkových poměrech obou obžalovaných, není zřejmé, na jakých základech takovéto závěry staví. Uvažovat tak o tom, že vydávání magazínu bylo pro obžalovaného nebo jmenovanou společnost prostředkem získávání významného majetkového prospěchu, je zcela absurdní. Je třeba konstatovat, že i bez ohledu na faktickou nemožnost pokračovat v činnosti s ohledem na nejasné hranice legality poskytování informací o konopí a [příjmení] vyplývající z rozsudku, by uložení v principu jakéhokoli peněžitého trestu obžalované právnické osobě vedlo k její faktické likvidaci, resp. předlužení. Fakticky by tak takovýto trest představoval obcházení institut zákazu činnosti, což obžalovaný považuje za nepřijatelné. Obžalovaný ze všech shora uvedených důvodů navrhl, aby Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, napadený rozsudek zrušil a věc se vrátil soudu prvního stupně, popř. aby obžalovaného zprostil obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu.

4. Proti citovanému rozsudku podala včas a řádně odvolání prostřednictvím svého zmocněnce obžalovaná [právnícká osoba], které směřovala proti výroku o vině i trestu. Svě odvolání odůvodnila zcela totožně jako obžalovaný [celé jméno obžalovaného] a proto lze na toto plně odkázat.

5. Odvolání byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.) oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.

6. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.) přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska vad, které sice odvoláními vytýkány nebyly, avšak měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Jelikož podaná odvolání obžalovaných směřovala proti výrokům o vině i trestu, bylo povinností odvolacího soudu přezkoumat všechny výroky rozsudku vztahující se k odvolateli.

7. Napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu. Okresní soud provedl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci. Provedené důkazy okresní soud zhodnotil způsobem, kterému nelze nic vytknout ani z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logickým a přesvědčivě zdůvodněným postupem se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Okresní soud pouze pochybil, pokud se spokojil s listinnými důkazy ohledně trestního stíhání [jméno] [příjmení] a tuto osobu nevyslechl jako svědka, proto krajský soud v tomto ohledu doplnil u veřejného zasedání dokazování o jeho výsledcích. Jinak není možno vytýkat okresnímu soudu, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by takto provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. Odůvodnění napadeného rozsudku je přezkoumatelné a není rozporné. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění. Podle ust. § 263 odst. 7 věty druhé tr. ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů okresním soudem, neprovedl-li sám ve veřejném zasedání důkazy (k tomu srovnej např. R 53/92 nebo I. ÚS 608/06, II. ÚS 1305/08). Rozsudek není stížen podstatnými vadami a jeho výroky splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr. ř. a jeho odůvodnění odpovídá požadavkům § 125 tr. ř.

8. Krajský soud konstatuje, že odvolání obžalovaných je zaměřeno proti způsobu hodnocení důkazů okresním soudem, tímto i do skutkových zjištění a právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaných. Okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil, z jakých důkazů vycházel.

9. Krajský soud se s hodnocením důkazů okresního soudu ztotožnil a neshledal v hodnocení důkazů okresním soudem žádné podstatné vady, na základě kterých by bylo možné krajským soudem důkazy hodnotit jinak, tedy ve prospěch obžalovaných. Krajský soud neshledal v žádném případě extrémní rozpor mezi provedenými důkazy a na jejich základě učiněnými skutkovými zjištěními. S požadavky spravedlivého procesu není rozporné, že krajský soud odkáže na odůvodnění napadeného rozsudku a neopakuje obsah a hodnocení jednotlivých důkazů (např. IV ÚS 415/11). Krajský soud dále uvádí, že toliko odlišný pohled obžalovaných na hodnocení důkazů okresním soudem nemůže být relevantní pro jejich odlišné hodnocení krajským soudem za situace, kdy provedené důkazy a jejich hodnocení umožňují učinit závěr, že okresní soud při svém rozhodování nepochybil. Je proto namístě závěr, že okresní soud vyvodil z provedených důkazů správná skutková zjištění. Na tyto závěry okresního soudu obsažené v napadeném rozsudku je možno v plném rozsahu odkázat.

10. Odvolací námitky obžalovaných proti výroku o vině byly shledány nedůvodnými a to na základě těchto závěrů krajského soudu:

11. K uvedené problematice je zapotřebí (alespoň ve stručnosti a toliko v obecné rovině) uvést, že přečinu šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo svádí jiného ke zneužívání jiné návykové látky než alkoholu nebo ho v tom podporuje anebo kdo

zneužívání takové látky jinak podněcuje nebo šíří, a takový čin spáchá tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem.

12. Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá ze zneužívání návykových látek jiných než alkoholu. Trestný čin šíření toxikomanie s ohledem na tuto svou povahu je dokonán již samotným sváděním, podporováním, podněcováním nebo šířením. Pro naplnění jeho objektivní stránky není třeba, aby právem předvídaný účinek (jiná osoba zakázanou drogu užila) skutečně nastal. Okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby spočívá v tom, že čin byl spáchán mimo jiného i tiskem či veřejně přístupnou počítačovou sítí, jakou je internet.

13. Za podněcování obecně se považuje každý projev, který je způsobilý vyvolat u jiných osob určitou náladu nebo rozhodnutí ke konkrétnímu chování. Takovým způsobem projevená vůle může spočívat v různých formách či podobách, např. ve vytváření skutečností, ujišťování nebo navození jistých okolností apod., jež mají za cíl vzbudit v jiném potřebu se zachovat způsobem, který je předpokládán tím, kdo takový projev vůle činí.

14. Podněcováním ke zneužívání návykové látky jiné než alkoholu lze rozumět takový projev, kterým pachatel zamýšlí ovlivnit rozhodnutí jiných osob tak, aby zneužily jiné návykové látky než alkohol. Nezáleží přitom na formě projevu, která může být ústní, písemná, konkludentní aj. Podněcování se může stát přímo, nepřímo i skrytě (např. vychvalováním pozitivních účinků zneužívání drog nebo poskytováním návodů k dosažení vyšší efektivity v této činnosti). U podněcování tento projev vůle pachatele není zaměřen na konkrétní osobu nebo osoby (jako je tomu u svádění), nicméně i zde jeho snaha míří k vyvolání zneužívání návykových látek u těch, jimž je určen.

15. Šíření zneužívání takové látky je jakékoli další jednání směřující k rozšíření zneužívání návykových látek jiných než alkohol (může např. jít o propagaci tzv. drogové subkultury apod.). Může být provedeno i formou schvalování spáchání trestných činů nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 tr. zákoníku a výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedy podle § 286 tr. zákoníku. Podobně jako podněcování směřuje vůči blíže nekonkretizovaným osobám (srov. [příjmení], P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. [číslo]).

16. O podporování ve zneužívání návykových látek půjde v případě, kdy pachatel jedná v úmyslu podporovat v oslovené osobě rozhodnutí užívat návykové látky, přičemž není podstatné, zda se jedná o osobu dosud nezneužívající návykové látky nebo začínající s jejich zneužíváním či osobou již dlouhodobě takové látky zneužívající. Podporování takové osoby může mít formu fyzické i psychické podpory. [příjmení] psychické podpory může mít poskytování rad takové osobě týkajících se zneužívání návykových látek nebo její utvrzování v pokračování v jejich zneužívání. Projevem fyzické podpory může být naopak opatření instrumentu pro aplikaci návykové látky, vyhledání prostoru pro takovou osobu, v němž je možné návykové látky užívat nebo aplikovat, atd.

17. Návykovou látkou se podle § 130 tr. zákoníku rozumí alkohol, omamné látky, psychotropní látky a ostatní látky způsobilé nepříznivě ovlivnit psychiku člověka nebo jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování. Konopí je omamnou látkou uvedenou v příloze [číslo] k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, zařazenou do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, a obsahuje psychotropní látku THC uvedenou v příloze [číslo] k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, zařazenou do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách. Pro úplnost je rovněž třeba ve vztahu k legálnosti pěstování netechnického konopí s obsahem THC vyšším než 0,3 % ohledně doby, v níž krajský soud tuto trestní věc projednává, připomenout, že ve smyslu zákona o návykových látkách je legálním pouze pěstování takového konopí k léčebnému využití, k němuž mají povolení jen právnické nebo podnikající fyzické osoby, kterým byla k této činnosti podle § 24a

výše uvedeného zákona udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Držitel takové licence může pěstování konopí pro léčebné použití zahájit, jen pokud má uděleno povolení k zacházení s návykovými látkami a přípravky.

18. Z výše uvedeného vyplývá, že trestný čin šíření toxikomanie podle § 287 tr. zákoníku patří mezi úmyslné ohrožovací trestné činy. Jejich pojmovým znakem je ohrožení a následkem je vyvolání situace, při níž hrozí reálné nebezpečí, a chybí vlastní vznik takové poruchy, k níž vyvolaný stav směřuje. Stran zavinění v tomto případě postačuje, zahrnuje-li možnost poruchy, přičemž není třeba, aby se vztahovala na poruchu samu. Pachatelem tohoto trestného činu pak může být kterákoliv fyzická i právnická osoba.

19. Podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku je přitom trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byl srozuměn.

20. Podle § 15 odst. 2 tr. zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

21. Krajský soud konstatuje, že v popisu skutku u obou obžalovaných jsou uvedeny všechny znaky skutkové podstaty trestného činu šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, odst. 2, písm. c) tr. zákoníku, jsou v něm vyjádřeny všechny skutečnosti významné pro právní kvalifikaci, a tyto jsou dále rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

22. K naplnění zákonných znaků trestného činu šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1 tr. zákoníku není nutné, aby osoby, jimž je jednání pachatele popsáno v této skutkové podstatě určeno, jim byly skutečně ovlivněny. Přestože, jde o trestný čin ohrožovací a jiná osoba se nemusí v jeho důsledku dostat do faktického stavu zneužívání, ale k naplnění tohoto trestného činu stačí, aby pachatel jinou osobu ke zneužívání jiné návykové látky než alkoholu sváděl, podporoval, podněcoval či zneužívání šířil, přesto bylo zjištěno krajským soudem u veřejného zasedání výsledkem svědka [jméno] [příjmení], že se tak v realu i skutečně stalo, když tento svědek ze semen přiložených u časopisu [anonymizováno] vypěstoval nejméně tři rostliny konopí s vysokým obsahem THC, což prokazuje výsledek trestního řízení vedenému proti jeho osobě. Tedy počínání obžalovaných bylo reálně schopné u dalších osob vyvolat rozhodnutí, zkusit vypěstovat rostliny konopí a získat marihuanu s cílem ji užít. Podle skutkového stavu zjištěného okresním soudem obžalovaní podněcovali k rozhodnutí návykovou látku užít, a činili tak tiskem a prostřednictvím veřejné počítačové sítě, čímž zneužívání šířili. Uvedeným časopisem propagovali určitý životní styl, který podporuje zneužívání návykových látek (v tomto případě marihuany).

23. V případě obžalovaných byla prokázána skutková zjištění, z nichž jednoznačně vyplývá, že se podněcování ke zneužívání návykové látky obžalovaní dopustili. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] tak, že v době nejméně od [datum] do počátku roku 2020 v pozici redaktora a od třetího čísla ([číslo]) šéfredaktora tištěného magazínu [anonymizováno], který je distribuován po celé České republice na veřejná prodejní místa, v dvouměsíčních intervalech, v nákladu minimálně [číslo] ks výtisků, obeznámen s účinky látek obsažených v rostlině konopí (rod [anonymizováno]), vyzdvihoval účinky těchto látek, včetně účinků na psychiku člověka, navozoval dojem legality pěstování rostlin konopí, s vědomím, že je zakázáno pěstovat druhy a odrůdy rostlin konopí, které mohou obsahovat více než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, a to prostřednictvím textů uveřejňovaných v rámci magazínu [anonymizováno], obsahujících kvalifikované návody a rady k pěstování rostlin konopí a jejich kříženců, s užitím konkrétních hnojiv a jiných chemikálií, nastavení co nejideálnějších světelných a tepelných podmínek tzv. cyklů, vedoucí k co největší koncentraci látek obsažených v rostlinách konopí, včetně látky tetrahydrokanabinol, návodů k výrobě koncentrovaných přípravků z rostlin konopí, jejich skladování, včetně textů zabývajících se následným zpracováním vypěstovaných rostlin konopí, zaměřených na vaření a pečení, v rámci jednotlivých vydání magazínu uveřejňoval příspěvky a inzerci zaměřenou na prodej semen rostlin

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Vrbíková.

konopí a jejich kříženců, obsahující doprovodný text poukazující na obsah účinných látek, chuť a účinky jednotlivých odrůd, zařízení a chemikálie potřebné k pěstování rostlin konopí a jejich kříženců, zařízení a pomůcky potřebné k užití zpracovaných rostlin konopí, jak v kamenných obchodech po celé České republice, tak prostřednictvím zásilkového prodeje tohoto sortimentu, popřípadě prostřednictvím e-shopu legalmarket, kdy jako přílohu magazínu [anonymizováno] distribuoval feminizovaná semena rostlin konopí a jejich kříženců a pomůcky k užití zpracované rostliny konopí, dále na internetové doměně [webová adresa] v elektronické formě publikoval obsah jednotlivých čísel magazínu [anonymizováno], včetně dalších návodů na pěstování rostlin konopí, se zaměřením na výběr vhodných semen rostlin konopí, jejich naklíčení, předpěstování, až vypěstování dospělých rostlin konopí, přičemž výše uvedeného jednání se dopustil i přesto, že látka delta - 9 - tetrahydrokanabinol (THC) je uvedena v příloze [číslo] jako psychotropní, zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách - nařízení vlády č. 463/2013 Sb., [právnícká osoba] totožným jednáním v době od [datum] do počátku roku 2020, prostřednictvím svého statutárního zástupce, jediného jednatele [celé jméno obžalovaného], jednajícího v zájmu a v rámci činnosti společnosti, když této plynul z jeho činnosti prospěch, spočívající v příjmu z prodeje jednotlivých čísel magazínu [anonymizováno] a ze sjednaného předplatného a který ji fakticky ovládal, když v rozhodné míře určoval postup společnosti a obsah její publicistické činnosti, a který byl obeznámen s účinky látek obsažených v rostlině konopí (rod [anonymizováno]), protože společnost neučinila žádná opatření směřující k zamezení postupu [celé jméno obžalovaného] při určování celkového obsahového zaměření jednotlivých čísel magazínu [anonymizováno].

24. Tímto jednáním obžalovaní poskytli morální i materiální podporu blíže nespecifikovanému okruhu lidí, zajímajících se o užívání marihuany a ovlivňovali rozhodování tohoto okruhu osob směrem k tomu, aby zneužívaly návykovou látku, jakou nepochybně marihuana je. Snažili se v potenciálních zájemcích vyvolávat zcela konkrétní a zřejmé nutkání uvedené zboží zakoupit a vlastním přičiněním si posléze tuto rostlinu pro její využití jako drogy bez větších potíží vypěstovat. Že ovlivnění bylo i reálné je prokázáno výsledkem svědka [jméno] [příjmení] u veřejného zasedání u Krajského soudu v Ostravě a trestním řízením vedeném proti [jméno] [příjmení] u Okresního státního zastupitelství pod sp. zn. [spisová značka] pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, který v roce 2018 získal z příloh časopisu [anonymizováno] semena rostlin [anonymizována dvě slova] či [anonymizována dvě slova], k čemuž se [jméno] [příjmení] doznal, ze kterých se mu dle publikovaných návodů podařilo vypěstovat 38 rostlin. Je třeba zdůraznit, že jednání obžalovaných mimo jiné směřovalo vůči osobám zajímajícím se o marihuanu a podněcovalo je k vlastnímu pěstování konopí jako rostliny způsobem, jenž měl jeho pěstitelům zajistit maximální možný výnos, a tudíž co možná největší množství z rostlin získané THC v co možná nejlepší kvalitě, přičemž k tomu, jak mají zájemci postupovat, měli rovněž od obžalovaných vcelku jasný návod v člancích zde publikovaných a odkazujících na GROW SHOPY po celém území republiky, kde bylo možné v té době sehnat vše potřebné k pěstování marihuany. Např. hned v [číslo] 2010 byl součástí magazínu katalog semenné banky [příjmení] [jméno], která nabízí nejkvalitnější konopná semena. Nabízí semena feminizovaná, regulérní, samonakvétací, s uvedeným procentuálním obsahem THC a CBD, přičemž feminizovaná semena garantují 100% výskyt samičích kvetoucích rostlin, obsažena je i informace, že všechny jejich odrůdy mají určitý obsah THC, většina odrůd má méně než 0,5 % CBD. Některé odrůdy bohaté na CBD, mají obsah THC i CBD nad 5%. Katalog obsahuje u každé odrůdy fotografii nakvetlé rostliny, jak dlouho je nutné světlo od vyklíčení, jaké výšky dorůstá, jakou má chuť, jak působí – např. povznáší, povznáší do euforie, středně silný relax, do hlavy tripózní, plíživě aktivní do hlavy, bombastická zakouřenost, silný ohromující apod. Také obsahuje kontakt na uvedenou firmu se sídlem v Amsterdamu, adresu, telefon a e-mail včetně adresy na eshop, kde po rozkliknutí nabídky lze i v současné době vybírat ze semen rostlin s vysokým obsahem THC např. 20- 24 %. Je zde i upozornění, že banka doporučuje se informovat, jaká nařízení a zákony platí v dané zemi, nikoho nenabádají, aby jednal v rozporu se zákony své země, výslovně zdůrazňovali, že kdokoli si zakoupí semena [příjmení] [jméno], zodpovídá za své nynější

i budoucí jednání, [příjmení] [jméno] se výslovně zříká jakékoliv odpovědnosti v tomto ohledu i jakékoli odpovědnosti za produkt, kdokoli se přeje objednat semena konopí, potvrzuje, že přijímá plnou odpovědnost za své jednání a je starší 18 let. Takové prohlášení prodejce však samo o sobě nezbavuje trestní odpovědnosti obžalované, kteří uveřejňovali reklamu na tuto dodavatelskou firmu, čímž usnadňovali čtenářům přístup k těmto semenům konopí, ač tito následně nesli určité riziko nezákonného jednání, pokud by si produkt objednali. Další reklama na podobnou společnost zabývající se distribucí semen konopí je na str. 10, 11, 17, 23, 31, 41, 45, 57, 59, 65, 66, 69, 73, 74, 75 reklama na hnojiva, které lze použít při pěstování konopí na str. 21, 33, 43, 67 a na str. [číslo] a [číslo] je velká mapa naší republiky s označením [anonymizováno] včetně kontaktů, adres eshopů, otevírací doby. Podrobný obsah reklam a inzerce je uveden v protokole o ohledání věci – jednotlivých čísel magazínu na čl. 88-125. Podněcování ze strany obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vyplývá i z jeho vyjádření v rámci jím publikovaného rozhovoru ze dne [datum] (čl. 37-41), kde mj. uvedl: „Šíříme pravdu o drogách, neříkáme lidem berte drogy, ale když o ně máte zájem, tady Vám nabízíme informace, které by vás mohly zajímat...Chceš něco vzkázat čtenářům Legalizace? Pěstujte, legalizujte, zajímejte se a sdílejte informace. Stůjte si za svým. Nenechte se udolat stupiditou, pokrytectvím a lživou propagandou. Když budeme všichni pěstovat, tak nás jako všechny zavřou nebo co?“

25. Jak už konstatoval NS ČR ve svém rozhodnutí ze dne 29. 7. 2015 sp. zn. 11 Tdo 879/2015 rovněž i propagační materiály k pěstování indického konopí volně přístupné na internetových sítích jsou způsobilé přispívat k šíření toxikomanie či podněcovat ke zneužívání návykových látek. Velmi návodným je např. článek na straně [číslo] magazínu „Úvod do pěstování“ s tím, že představí jednotlivé fáze pěstování, aby se v této problematice mohl zorientovat i úplný nováček, s jednotlivými kapitolami: „První fáze: klíčení“, „Druhá fáze: zasazení a předpěstování“, „Třetí fáze: růst – substrát, zálivka a hnojiva, zaštipování a větvení, vlhkost, těsně před růstovou fází, samotná fáze růstu“, „Čtvrtá fáze: květ“, „Pátá fáze: sklizeň a sušení“. V rámci tohoto článku je na několika místech uvedeno, že vše potřebné lze sehnat v growshopech. Stejně tak článek „Půdní experiment“ na str. 20, kde autor popisuje pěstování konopí v půdních prostorech rodinného domu z 50 rostlin 20 odrůd. [ulice] popisuje celý proces vypěstování a usušení rostlin se zde konstatuje, že část semen je na další sezónu, z části odpadu – spodní části květu a listu uvaří masť pro své blízké a také si vyrobí nějakou čokoládu. Na str. 66 je rubrika „Vaříme s konopím“, kde je recept na konopné mléko a cukroví s konopím, kde je uvedeno přidat 6g legrace a 120 hvězdiček – tj. 0,05 g na hvězdičku. I v ostatních následujících číslech magazínu (šéfredaktor [celé jméno obžalovaného]) byla významnou součástí reklama na firmy v zahraničí dodávající semena konopí s vysokým obsahem THC, reklamy na hnojiva, growshopy včetně uvedené mapy (od [číslo] 2013 – 18 mapa shopů, zjevně v reakci na zátaž orgánů činných v trestním řízení proti growshopů v té době) a kontaktů. V uvedených odkazech bylo možné najít pochvalná hodnocení nejen rychlosti výpěstku v počtu dnů, produkci rostliny, ale zejména obsah THC ve výpěstku a konkrétní účinky drogy. Bylo zde možné najít doplňkový sortiment zboží, které je určeno k pěstování, následnému zpracování či užívání konopí, konkrétně mobilní pěstírny, prostředky k podpoře růstu (zeminu, hnojiva, květináče, zavlažovací systémy, tepelná a světelná zařízení, filtry, technologie pro ventilaci, spínací a časové hodiny a ventilátory), jakož i propagační materiály a obrázky květů marihuany a kuřácké potřeby pro kouření marihuany. Z počtu těchto reklam v jednotlivých číslech časopisu, které tvoří významnou část každého čísla, je zjevné, že obžalovaní vyvíjeli takovou činnost, při které věděli, že mohou ovlivnit rozhodnutí jiných osob k tomu, aby si koupily semena a zařízení, které k pěstování je potřeba. Je třeba zdůraznit, že jejich jednání směřovala vůči osobám zajímavajícím se o marihuanu, o čemž svědčí i samotný název časopisu – [anonymizováno] – free [anonymizováno] pro konopnou kulturu, následně [anonymizováno], který vám rozšíří zorničky, přičemž k tomu, jak mají zájemci postupovat, měli od obžalovaných vcelku jasný návod, viz např. články v [číslo], „Sázej semínko holala“ str. [číslo], „Jak na rízky“ str. [číslo], v podrobnostech lze odkázat na skutkovou větu napadeného rozsudku, kde jsou všechny články u jednotlivých čísel magazínu vypsány. V časopise byla i soutěž pro nadšené pěstitele a fotografie, kteří mohli své

příspěvky spočívající ve vyfotografování svých vypěstovaných rostlin konopí zaslat do rubriky „Pěstuj a fot“, kde sami přispěvatelé píší, že jde o outdoor, příp. o jejich „kompostovej outdoorek“, apod., přičemž v této soutěži výherce obdržel mj. několik feminizovaných semen konopí, vaporizér, apod. jako výhru. Stejně tak byli odměňováni i předplatitelé magazínu. Semeno konopí je obsaženo např. v [číslo] ([číslo]) na str. [číslo] včetně podrobného postupu k vypěstování rostliny. K vybraným výtiskům byly dodány přílohy (dárky) semen konopí- k číslu 31 – semínka odrůdy [anonymizováno] [příjmení] [jméno] [příjmení], k [číslo] semínka odrůdy [anonymizována dvě slova] [příjmení] [jméno], k [číslo] semínka odrůdy [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], k [číslo] semínka odrůdy [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], k [číslo] semínka odrůdy [anonymizována dvě slova] [příjmení] [jméno] [příjmení], k č 47 [anonymizována dvě slova] F1 [příjmení] [jméno].

26. Obžalovanými vznesená námitka, že z větší části byly v časopise publikovány odborné články týkající se využití této návykové látky v oblasti zdravotnictví, její účinky na zdraví a léčbu některých pacientů, případně články týkající se historických informací o osobnostech kultury, politiky, či informací, které jsou poskytovány stejnému okruhu osob přímo státem a jeho institucemi, kdy tento obsah neodporoval zákonu, má sice oporu v provedeném dokazování, ale tato část publikační činnosti obžalovaným trestná není a trestným byla shledána pouze ta část publikační činnosti obžalovaných, specifikována v jednotlivých bodech skutkové věty napadeného rozsudku. Proto činnost obžalovaných, byť i ve zbytku legální, ústavněprávní ochrany nepožívá a vytykávané jednání je trestné a naplňuje skutkovou podstatu výše uvedeného přečinu. Na tomto závěru nemění nic ani obhajobou předložené vyjádření z řad osob veřejně činných či odborně způsobilých, co se týče využití marihuany k léčebným účelům (viz také bod 16. odůvodnění napadeného rozsudku), neboť se jedná o závěr právní, který činí soud samostatně na základě vlastního hodnocení důkazů. Tato dovolená publikační činnost nijak nesnižuje společenskou škodlivost protiprávního jednání obžalovaných.

27. Neobstojí ani obhajoba poskytování semen s vysokým obsahem THC pro léčebné účely, jelikož podle § 24a zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, může pěstovat konopí pro léčebné použití jen taková osoba, které byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv. I při využití konopí k léčebným účelům je totiž vždy nutno provést výrobní proces spočívající v samotném sušení a separaci toxikomanicky využitelné hmoty – tzv. marihuany, který se již považuje za trestněprávně relevantní výrobu psychotropní látky. Pokud obžalování argumentují novou zákonnou úpravou pěstování konopí, odkazy uvedené v jednotlivých číslech magazínu na obchodníky se semeny konopí obsahovaly nabídky semen konopí s vyšším obsahem THC nad limitní hodnotu 1% THC v rostlině. Navíc je nutno zdůraznit, že v naprosté většině případů je psychotropní konopí pěstováno za účelem jeho toxikomanického zneužití, což bylo známo i oběma obžalovaným, kteří pro takový účel uváděli v časopise [anonymizováno] kvalifikované návody a rady k pěstování rostlin konopí a jejich kříženců, s užitím konkrétních hnojiv a jiných chemikálií, nastavení co nejideálnějších světelných a tepelných podmínek tzv. cyklů, vedoucí k co největší koncentraci látek obsažených v rostlinách konopí, včetně látky tetrahydrokanabinol, návodů k výrobě koncentrovaných přípravků z rostlin konopí, jejich skladování, včetně textů zabývajících se následným zpracováním vypěstovaných rostlin konopí, zaměřených na vaření a pečení, uveřejňoval příspěvky a inzerci zaměřenou na prodej semen rostlin konopí a jejich kříženců, obsahující doprovodný text poukazující na obsah účinných látek, chuť a účinky jednotlivých odrůd, zařízení a chemikálie potřebné k pěstování rostlin konopí a jejich kříženců, zařízení a pomůcky potřebné k užití zpracovaných rostlin konopí, jak v kamenných obchodech po celé České republice, tak prostřednictvím zásilkového prodeje tohoto sortimentu, popřípadě prostřednictvím e-shopu legalmarket, kdy jako přílohu magazínu [anonymizováno] distribuovali feminizovaná semena rostlin konopí a jejich kříženců a pomůcky k užití zpracované rostliny konopí, včetně dalších návodů na pěstování rostlin konopí, se zaměřením na výběr vhodných semen rostlin konopí, jejich naklíčení, předpěstování, až vypěstování dospělých rostlin

konopí. Takové to jednání je podněcováním ve smyslu objektivního znaku přečinu šíření toxikomanie dle § 287 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, které obžalovaní činili tiskem a pomocí internetu. Uvádění toxikomanických účinků v odkazech na stránkách obchodníka u jednotlivých druhů semen pak svědčí minimálně o srozumění obžalovaných, že jimi vydávaný časopis [anonymizováno] směřuje k usnadnění produkce konopí právě pro jeho psychoaktivní vlastnosti, nikoli pro vlastnosti výhradně terapeutické. Fakt, že rostlina konopí je po svém zpracování zdrojem drogy známé pod názvem marihuana, je přitom mezi širokou veřejností velmi dobře znám, o to více si takové skutečnosti musí být vědoma osoba, která se danou problematikou podrobně zabývá, zveřejňuje k tomu odborné články, apod. Jakkoli je možné připustit, že obžalovaní jednali primárně s cílem dosáhnout zisku, provádět osvětu s cílem popularizovat využití konopí k léčebným účelům, museli být srozuměni i s tím, že jimi výše uváděné další informace v řadě případů poslouží k tomu, aby si blíže neurčená osoba za účelem toxikomanického zneužití vypěstovala rostliny konopí s vysokým obsahem THC, což je zjevné i z vyjádření obžalovaného viz citovaný rozhovor s ním pod bodem 24 poslední věta odůvodnění tohoto rozhodnutí. Za tohoto stavu lze u obžalovaných dovést úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (analogicky lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 668/2017, kde je zdůrazněno, že znak podněcování lze naplnit tím způsobem, že obviněný vedle předmětů sloužících pro pěstování konopí nabízí k prodeji především feminizovaná semena kultivarů konopí, ze kterých lze vypěstovat konopí s vysokým obsahem THC, a současně nabízí i materiály evidentně určené pro pěstitele, přičemž popsané prostředky nabízí v kontextu, jenž zcela zjevně směřoval k podpoře pěstování a užívání konopí pro jeho psychoaktivní účinky a to za situace, kdy obviněný tento prodej podporuje odkazem na stránky prodejce s popisem zahrnujícím podíl THC, účinky konopí, způsob pěstování, produkci omamné látky na jednu rostlinu, u každé nabízené odrůdy konopí na internetových stránkách navíc je fotografie vzrostlých rostlin ve spojení s informacemi o účinku jednotlivých odrůd konopí, včetně způsobu jejich užívání a vychvalování vlivu na lidský organismus).

28. Dle krajského soudu byl ze strany obžalovaných naplněn i znak podpory, a to materiální podpory, když časopis distribuoval jako přílohu feminizovaná semena rostlin konopí a jejich kříženců a pomůcky k užití zpracované rostliny konopí, včetně dalších návodů na pěstování rostlin konopí. Jednání obžalovaných vytvářelo ucelenou představu snadného a bezproblémového získání a užívání návykové látky, což v dalších osobách podněcovalo ochotu s návykovou látkou experimentovat jako například u svědka [jméno] [příjmení].

29. K tvrzení obžalovaných, kterým zpochybňují, že by šíření jakýchkoli informací mělo samo o sobě mít účinky nabádání nebo propagování, „nějaké látky za účelem jejího zneužívání“, a poukazují na svobodu šíření informací a svobodu projevu zakotvených v Ústavě a Listině základních práv a svobod, je nutno uvést, že stejně jako všechna ostatní ústavně garantovaná politická práva má i svoboda projevu své meze. Obžalovaní svým tvrzením vychází z předpokladu, že ústavně zaručené svobody plynoucí z Listiny základních práv a svobod jsou zcela neohraňované. Právo na svobodné vyjádření názoru končí tam, kde začíná převažovat zájem na ochraně práv ostatních., Ústavně zaručené právo vyjadřovat své názory bez ohledu na případné možné omezení zákonem je již obsahově omezeno právy jiných, ať již tato práva plynou jako ústavně zaručená z ústavního pořádku republiky či z jiných zábran daných zákonem chránících celospolečenské zájmy a hodnoty“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne [datum], sp. zn. III. ÚS 359/96 a rozhodnutí ÚS sp.zn. III. ÚS 3489/16 ze dne [datum], kterým byla odmítnuta ústavní stížnost ve věci odsouzení pro přečin šíření toxikomanie dle § 287 odst. 2 tr. zákoníku nakladatele, který vydal knižní díla [příjmení], A. a kol., Recepty z konopí“). [příjmení] závěr platí i pro právo na svobodu tisku.

30. Pokud se obžalovaní hájili tím, že omezili prodej svého časopisu na osoby starší 18 let, nemohli tak zabránit následnému šíření této tiskoviny i mezi osobami nižšího věku prostřednictvím internetu, kde byl a stále je obsah časopisu přístupný, kde stačí odkliknout věkovou hranici 18 let bez jakéhokoli ověření pravdivosti tvrzení uživatele.

31. Pokud obžalovaní uváděli, že v každém čísle magazínu se nacházel obsah, varující před riziky užívání návykových, omamných a psychotropních látek obecně i konopí konkrétně, a opakovaně upozorňovali na právní úpravu nakládání s těmito látkami v ČR i v zahraničí, případně pokud přílohou časopisu byly semena rostlin [anonymizováno], zároveň tam bylo upozornění, že z těchto semínek se nesmí pěstovat rostliny, že je to trestné, krajský soud konstatuje, že ani takové jednání obžalovaných je z vytýkané trestné činnosti nevyvinuje, neboť tato upozornění byla v rozporu s obsahem jejich činnosti a celkové koncepce časopisu vydávaného za účelem legalizace této návykové látky. Krajský soud poukazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 1. 2015 sp. zn. 3 Tdo 1218/2014, následně z hlediska ústavnosti aprobované Ústavním soudem (bod 26 in fine), kde se netoleruje obviněným ani skutečnost, že se na stránkách svého internetového obchodu distancovali od možného zneužití návykových látek spotřebiteli. Uvádí se zde, že pokud obvinění nabízeli ucelený sortiment výrobků potřebných k pěstování, zpracování a uchování vypěstovaných produktů z konopí setého, pak je ani jejich slovní distance, ani informace zákazníkům, že by se pěstováním konopí mohli dopustit trestné činnosti, nemohla vyvinut, neboť "toto slovní upozornění bylo v rozporu s obsahem jejich činnosti. Uvedeným jednáním bezpochyby vzbuzovali u zákazníků chuť návykovou látku užít." Zmíněný ucelený sortiment výrobků byl přímo nabízen přes internetový obchod a jedna z obviněných "sama přiznala, že semena konopí byla nabízena přes internet." Struktura nabízeného sortimentu byla zcela jednoznačně a nepochybně uspořádána tak, aby měl zákazník "představu o možnosti vypěstování rostlin konopí". Nejednalo se o náhodné nebo jednorázové šíření toxikomanie, resp. podněcování ke zneužití drog, ale o systematickou činnost provozovanou jako živnost vůči širokému okruhu zákazníků. Zejména skutečnost, že se obvinění uvedeného jednání dopouštěli "právě prostřednictvím veřejné internetové sítě, společenskou škodlivost takového jednání zvyšuje, neboť na stránky jejich obchodu měl přístup prakticky kdokoli, včetně nezletilých (viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2980/17). Krajský soud konstatuje, že stejné závěry lze učinit i ohledně činnosti obžalovaných, kteří svým časopisem a prostřednictvím eshopu legalmarket několik let systematicky propagovali užívání marihuany vůči velkému okruhu čtenářů, což vyplývá i z konstatovaného nákladu časopisu nejméně 10 000 ks výtisků.

32. Jako irelevantní krajský soud vyhodnotil námitku obžalovaných, že jednali v dobré víře, když dali první výtisk časopisu posoudit policejním důstojníkem plk. [příjmení], vedoucím Národní protidrogové centrály, z hlediska zákonnosti a možné jeho protiprávnosti, kdy jakékoliv trestní stíhání zahájeno nebylo, proto se domnívali, že časopis a jeho znění odpovídá platným právním předpisům, a že se touto činností nedopouští žádného protiprávního jednání, neboť obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl jmenovaným důstojníkem upozorněn na to, že v části může být obsah časopisu posouzen jako nelegální, přičemž trestnost jejich jednání nemůže vyloučit ani distancování se od případného zneužívání konopí koncovými zákazníky ani to, že se nedomnívali, že se dopouští trestné činnosti mimo jiné i proto, že byl dlouhou dobu orgány veřejné moci, které měly přehled o jejich činnosti, utvrzován v přesvědčení, že je tato legální (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 778/2016). Kromě toho obsah jednoho případně nezávadného čísla není určující pro obsah dalšího čísla magazínu a jeho možného protiprávního obsahu.

33. K námitce obžalovaných, podle kterých bylo podnikání v předmětném oboru až do [datum] naprosto legální a státními orgány tolerované, čili nastala situace, jako při změně dlouhodobě uznávané judikatury, se již vyjádřil Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 11 Tdo 935/2014, kde uvedl, že nelze argumentovat analogií se změnou dlouhodobé judikatury, neboť před rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2012, sp. zn. 8 Tdo 1206/2012, neexistovala žádná judikatura, která by říkala, že činnost vykonávaná obviněným je beztrestná. Ze samotného faktu, že byla tato činnost stranou pozornosti orgánů činných v trestním řízení, tj. nebyla těmito orgány stíhána, nelze vyvozovat závěr o legálnosti této činnosti. Nelze tedy vyvodit ani závěr že došlo k situaci, při které se ze dne na den z podnikání dovoleného stává podnikání nejen zakázané či nedovolené, ale podnikání, v němž je spatřováno trestné jednání ve smyslu norem trestního práva, ani že došlo

k hrubému porušení zásady,, co není zakázáno je dovoleno“ (srov. náleží Ústavního soudu ze dne [datum], sp. zn. III. ÚS 934/13). Krajský soud konstatuje, že byt' se tato judikatura týkala tehdy provozovaných GROW SHOPŮ, lze závěry z ní plynoucích vztáhnout i na tento případ. Proto ani argumentace rozhovorem s JUDr. [příjmení], kterého se obžalování dovolávají s tím, že musela být obeznámena s obsahem časopisu, neobstojí a není pro trestní odpovědnost obžalovaných podstatná.

34. Krajský soud také uvádí, že Ústavní soud, který rozhodoval v trestních věcech ohledně [anonymizována dvě slova], ve svém náleží sp. zn. III. ÚS 934/13 považoval za irelevantní námitku stěžovatelů, že stejné propagační materiály a časopisy týkající se pěstování konopí lze získat též z volně dostupných informačních zdrojů, zejména na internetu. Politováníhodný fakt, že analogická trestná činnost je páchána i jinými pachatelí a že společnost nemá dostatek vůle a sil, jak tomu zabránit, nemůže nijak ospravedlnit pachatele konkrétních deliktů; aplikace trestněprávní normy je plně legitimní i za situace, kdy ostatní případy kriminality zůstanou latentní a uniknou postihu. Za zjevně neopodstatněné pokládá Ústavní soud také námitky stěžovatelů, že jejich odsouzení porušuje princip subsidiarity trestní represe a odporuje jejímu chápání jako prostředku ultima ratio. Stěžovatelé i tehdy poukazovali na to, že "v dané věci je rovněž významné, že případná legalizace pěstování konopí, samotné užívání látek z rostliny konopí (např. pro léčebné účely) apod. je v současné době předmětem intenzivní celospolečenské diskuze".

35. Krajský soud nemohl ani akceptovat námitku obžalovaných, že vyvozením jejich trestní odpovědnosti došlo k porušení zásady,, ultima ratio.“ Podstata principu,, ultima ratio“ spočívá v tom, že,, trestnými činy mohou být pouze závažnější případy protispolečenských jednání, a to podle zásady, že tam, kde postačí k regulaci prostředky správního nebo civilního práva v širším slova smyslu, jsou trestněprávní prostředky nejen nadbytečné, ale z pohledu principu právního státu také nepřijatelné“ (k tomu [příjmení], P. Trestní zákoník a naplňování funkcí a základních zásad trestního práva hmotného. Bulletin advokacie, [číslo] s. 33). Tato zásada se uplatní zejména v případech trestněprávní kvalifikace určitého jednání, které má soukromoprávní základ, pokud bylo možno dostatečně efektivně situaci řešit pomocí právních norem jiných odvětví než trestního práva, nebo pokud posuzovaný skutek vzhledem ke všem (specifickým) okolnostem případu nedosahuje ani dolní hranice společenské škodlivosti, aby jej bylo možno považovat za trestný čin.

36. Z tohoto pohledu je klíčový náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 934/13, kde Ústavní soud připomněl, že princip subsidiarity trestní represe (princip ultima ratio), namítaný stěžovateli v souvislosti s trestním postihem drogové kriminality je možno chápat ve dvojím smyslu: Předně jde o pravidlo, limitující intenzitu trestní represe při definování skutkových podstat trestných činů a při stanovení dalších obecných podmínek trestní odpovědnosti. Tímto principem se vyjadřuje myšlenka, že k použití tak přísného prostředku, jakým je trestní právo, spojeného s razantními zásahy do lidských práv a svobod, se má sáhnout až v případech nezbytnosti, tj. tehdy, jestliže k nápravě důsledků protiprávního jednání a k účinné ochraně společnosti nepostačují jiné, mírnější prostředky, at' již prostředky, jimiž disponují jiná právní odvětví, nebo prostředky mimoprávní. Tyto mimotrestní prostředky mají mít zásadně přednost. V naznačeném smyslu je princip subsidiarity trestní represe kriminálně politickou směrnicí, platnou pro zákonodárce a Ústavnímu soudu nepřisluší do jejího naplňování zasahovat. Ingerence Ústavního soudu by byla myslitelná toliko v roli,, negativního zákonodárce“ v situaci, v níž by aktivně legitimovaný subjekt namítal protiústavnost platné právní úpravy. Princip subsidiarity trestní represe nalézá své uplatnění také v aplikační praxi orgánů činných v trestním řízení při projednávání jednotlivých trestních kauz-zde je chápán jako korektiv, zabráňující kvalifikaci konkrétního protiprávního jednání jako trestného činu. Je vyjádřen v § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Jako aplikační zásada se tento princip uplatní zejména v případech trestněprávní kvalifikace určitého jednání, které má soukromoprávní základ, pokud by bylo možno dostatečně efektivně situaci řešit pomocí právních norem jiných odvětví než trestního práva, nebo pokud posuzovaný skutek vzhledem ke všem (specifickým) okolnostem případu nedosahuje ani dolní hranice společenské škodlivosti, aby jej bylo možno považovat za trestný čin.

37. Krajský soud si je vědom, že v posledních letech je kriminalizace či dekriminalizace drogových deliktů týkajících se zneužívání marihuany předmětem odborné i laické diskuze, ale je třeba konstatovat, že v nich nebylo dosaženo společenského konsenzu, přičemž orgány činné v trestním řízení se musí řídit platnou legislativou. V posuzovaném případě zřetelně nejde o situaci, pro niž by bylo příznačné, že prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy. Nejedná se však ani o případ, kdy by bylo třeba s ohledem na absenci společenské škodlivosti skutku obviněných posuzovaného v celém kontextu jejich jednání vyloučit užití trestněprávních sankcí. Naopak ochrana před zneužíváním návykových látek, k jejímuž účelu kriminalizace šíření toxikomanie subsidiárně slouží, má význam především celospolečenský, tj. z hlediska ochrany základních hodnot jako je zdraví a důstojnost občanů. V daném případě se nejednalo o jednorázové nebo náhodné šíření toxikomanie či podněcování ke zneužívání drog, nýbrž o systematickou činnost provozovanou jako živnost s dosahem na širší okruh potenciálních zákazníků, z čehož vyplývá i vysoká společenská škodlivost takového jednání, respektive nedostatečnost vyvozování odpovědnosti pouze podle mimotrestních právních předpisů.

38. Pokud obžalovaný argumentuje svobodou informací jako součástí vzdělané, informované společnosti s tím, že její absence znamená hrubé pošlapávání práv a svobod – práva na informace a svobodu projevu, s tím, že rozhodnutím soudu bude existovat precedens, že periodikum může být obviněno ze šíření toxikomanie za pouhé šíření informací a osvěty, když bude informovat o drogách, není tomu tak, neboť samozřejmě lze psát o drogách, o léčebných účincích marihuany, vést diskuzi, zveřejňovat studie a vědecké poznatky, poukazovat na nedostatky v legislativě apod. Není tedy pravdou, že jakákoli zmínka o konopí je automaticky šířením toxikomanie. V tomto případě se však nejednalo jen o informace týkající se konopí, ale i o návod, jak se k nelegální pro běžné uživatele, nikoli pacienty, droze dostat, tuto si vypěstovat, zpracovat a následně užít, mimo legislativou povolený způsob pěstování a užití konopí technického či určeného k léčebným účelům, čímž došlo k překročení hranice mezi legitimním informováním o drogové problematice a trestným šířením toxikomanie. To je také důvod, proč krajský soud shledal výrok o vině z rozsudku okresního soudu za správný a zákonný.

39. Na podkladě těchto zjištění krajský soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byly znaky objektivní stránky obžalovaným přisouzené skutkové podstaty bezezbytku naplněny a v rozsudku okresního soudu i přiléhavě vyjádřeny. Po subjektivní stránce bylo v jednání obžalovaných správně shledáno zavinění ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, což koresponduje s tím, že chtěli svůj časopis vydávat a prodávat nejen za účelem zisku, ale kromě osvěty týkající užití marihuany z lékařských důvodů, rozhovorů, odborných článků apod. uváděli v časopise v jednotlivých dílech i další informace, návody, rady, způsoby výroby, zpracování, recepty, údaje k zásilkovým i kamenným obchodům, které zařízení a pomůcky potřebné k užití a zpracování rostlin konopí zasílají či prodávají, včetně eshopu legalmarket, přičemž formou příloh magazínu [anonymizováno] dokonce i feminizovaná semena rostlin konopí distribuovali (viz podrobný popis jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] pod bodem I. napadeného rozsudku a obžalované [právnícká osoba] pod bod II. napadeného rozsudku) může svědčit o tom, že jejich prvotním záměrem nebylo přímo chtěně navádět jiné ke toxikomanii, ale činili tak v nepřímém úmyslu, jímž jiné podněcovali k toxikomanii, protože byli srozuměni s tím, že k takovému účinku může ze všech výše rozvedených důvodů dojít (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 11 Tdo 1040/2020).

40. V části výroku o vině a právní kvalifikaci zůstal napadený rozsudek nezměněn.

41. Krajský soud zamítl návrhy obžalovaných na doplnění dokazování týkající předvolání jako svědků [příjmení] [příjmení]. Mgr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], PhD., Mgr. [jméno] [příjmení] a Doc. MUDr. [příjmení], PhD., kteří písemně vyjádřili své stanovisko k trestnímu stíhání obžalovaných a vyjadřovali se k přínosu jejich činnosti, k možným vlivům konopí a produktů z něj či ke stavu právní úpravy. K těmto vyjádřením se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku vyjádřil a krajský soud již další dokazování neprováděl, neboť tyto důkazy

považuje za nadbytečné, které nemají vliv na právní posouzení vytýkaného závadného obsahu magazínu.

42. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek ve výroku o trestu a dospěl k závěru, že uložený trest obžalovanému [celé jméno obžalovaného] je nepřiměřeně přísný a trest uložený právnické osobě [právnická osoba] naopak nepřiměřeně mírný. Okresní soud se sice ve svém odůvodnění spolehlivě vypořádal s hledisky pro ukládání trestu stanovenými v ust. § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, když hodnotil veškeré okolnosti svědčící jak ve prospěch a i v neprospěch obžalovaných, avšak nesprávně vyhodnotil škodlivost jednání obžalovaných a okolnosti páčání trestné činnosti.

43. K osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] krajský soud zjistil, že kromě svého působení coby jednatele společnosti [právnická osoba], vydávající časopis [anonymizováno], je spoluvydavatelem dalšího magazínu [anonymizováno] a je spoluvlastníkem vydavatelství [právnická osoba], působí rovněž ve funkci zastupitele [anonymizováno] části [obec a číslo] za [anonymizováno] stranu, je členem dozorčí rady ve [právnická osoba] [anonymizováno] a.s. Příjmy obžalovaného se dle jeho vlastního vyjádření pohybují měsíčně v částce kolem 30 000 Kč. Je vlastníkem nemovitostí v [katastrální uzemí]. Obžalovaný je osobou doposud netrestanou, v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam, stejně tak v opise z evidence přestupků. Není proti němu vedena žádná exekuce. K jeho osobě nebyly zjištěny negativní poznatky, což krajský soud vyhodnotil jako polehčující okolnost dle 41 písm. p) tr. zákoníku, jako přitěžující okolnost dle § 42 písm. m) tr. zákoníku vyhodnotil krajský soud tu skutečnost, že trestný čin páchal po delší dobu. V případě přečinu podle § 287 odstavec 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou trestu odnětí svobody v rozmezí od 1 do 5 roku a peněžitým trestem. Krajský soud přihlédl k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, k jeho majetkovým poměrům i k výše uvedeným okolnostem trestné činnosti, kdy byla výrazně ku prospěchu obžalovaného zohledněna ta skutečnost, že magazín v části plnil i osvětovou činnost a zabýval se konopím z legálního hlediska, tj. jeho léčebnými účinky apod. Proto z podnětu odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a uložil obžalovanému peněžitý trest, který uložil ve výměře 200 denních sazeb s vyšší denní sazby 500 Kč, tedy v celkové výměře 100 000 Kč. Takto uložený trest odpovídá všem okolnostem, za kterých byla trestná činnost obžalovaným páčána, její dlouhodobosti, i nepřímému úmyslu, který byl konstatován shora.

44. Jak už bylo krajským soudem konstatováno, peněžitý trest byl obžalované [právnická osoba] uložen nepřiměřeně mírný. Okresní soud pochybil, pokud peněžitý trest obžalované uložil v celkové výměře pouhých 50 000 Kč. Takto uložený trest nevystihuje škodlivost jednání obžalované právnické osoby pro společnost. K jejímu hospodaření bylo zjištěno, že náklad magazínu byl 10 000 výtisků, některá čísla jsou zcela vyprodána a dle vyjádření samotného obžalovaného [celé jméno obžalovaného], coby jednatele společnosti, vydávání časopisu pokračuje a pokračovalo i v průběhu celého trestního řízení. Obžalovaná obchodní společnost se dopouštěla prostřednictvím svého statutárního zástupce [celé jméno obžalovaného], shora popsané trestné činnosti několik let, magazín vydávala v elektronické a tištěné formě v dvouměsíčních intervalech, z povahy činnosti je zřejmé, že tak činila s cílem dosahovat finančního zisku. K majetkovým poměrům bylo vycházeno toliko z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který v prvotní výpovědi uvedl, že hospodaření společnosti je ziskové, přičemž zisk celé společnosti se pohybuje v rádech desetitisíců ročně, neboť ze strany obžalované obchodní společnosti nebyly dlouhodobě, od roku 2013, do sbírky listin obchodního rejstříku zakládány účetní závěrky. Z účetní závěrky ze dne [datum], je zřejmé, že společnost vykonávala i nakladatelskou činnost, aktiva společnosti přesahovaly její pasiva a svou činností generovala zisk. S ohledem na to, že společnost je nadále funkční, krajský soud dospěl k závěru, že je na místě uložit peněžitý trest přísnější, proto z podnětu odvolání státního zástupce zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a podle § 68 odstavec 1 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. o odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, uložil nově peněžitý trest obžalované společnosti [právnická osoba], kdy tento

se může pohybovat ve výměře od 20 000 Kč do téměř 1,5 miliardy korun, s ohledem na delší dobu vydávání magazínu a páchání trestné činnosti a uložil jej ve výměře 100 denních sazeb s výší denní sazby 1 500 Kč, tedy v celkové výměře 150 000 Kč.

45. Takto uložené tresty jsou adekvátní jak s ohledem na konkrétní povahu a závažnost trestného činu, pro který jsou obžalovaní odsuzováni, tak osobu prvního obžalovaného, možnostem jeho nápravy i jeho majetkovým poměrům, přičemž peněžité tresty by měly splnit svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence kriminality.

46. S ohledem na shora uvedené Krajský soud v Ostravě odvolání obžalované [právnícká osoba] jako nedůvodné zamítl dle § 256 tr. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec].

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) -m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 1. března 2023

JUDr. Jaroslava Miketová v. r.
předsedkyně senátu